

udsætter sig for. Jeg tror nok, at dette kan blive meget vilkaarligt.

Naar man ser nøjere til, tror jeg, man maa sige, at Friheden er ikke dør; Friheden er paa vor Side, naar der kun forlanges dette, at Brudefolkene skal skrive deres Navne, inden de gaar ind i Kirken. Saaledes tror jeg nemlig, det almindelige vil blive; Brudefolkene sætter deres Navne i Overværelse af de to Vidner og af Giftefogeden, som man vel kan regne vil kunne være til Stede. Naar de saaledes har skrevet deres Navne, saa er de ægteforenede efter Ritualet, saaledes som der staar: Efterdi I tilforn har lovet og tilsagt hinanden.

Der er dernæst et lille Punkt, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, idet det forekommer mig, at der dør er en Mangel. Der staar i Mindretallets § 35: „Vielsen i Folkekirken foregaar i en af dennes Kirker, medmindre andet tillades ved særlig Bevilling fra Kongen eller den, han bemyndiger, eller en af Parterne er livsfarlig syg“. Men vil man ikke unde ogsaa dem, som vil borgerlig ægteforenes, den samme Frihed med Hensyn til Stedet, hvis det skulde ske, at de blev syge?

Endelig er der § 23. Dør har man gjort et Skridt i den rigtige Retning, idet man har taget noget bort af det, som Præsten hidtil har skullet gøre, nemlig Tillysningen de 3 Søndage i Træk. Naar der sker Opslag paa Kirkemuren, saa fritages Præsten for at tillyse og nedbede Forbønder for Ægtefolkene. Jeg synes, at man skulde have gjort det lille Skridt til, som jeg har tilladt mig at foreslaa, at bestemme, at Ægtefolkene skulde skrive deres Navne; saa havde vi været enige, og saa er jeg vis paa, at det hele var gaaet let og glat igennem.

Jeg staar jo som ene Forslagsstiller — dog har et Par af mine Meningsfæller stillet Forslag, der, saa vidt jeg har set, gaar i den samme Retning. Jeg vil haabe, at de Ændringsforslag, jeg har stillet, maa faa Tilslutning fra alle dem, som virkelig føler og tror, at dette er den bedste og heldigste Ordning af denne Sag.

Jessen: Paa et Par enkelte Punkter har jeg ikke kunnet følge Flertallet og mine Partifæller, og paa et Par andre Punkter har jeg stillet særlige Forslag, i hvilken Anledning jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger. Som det vil ses, er jeg ikke Medforslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 3 og det til Trods for, at jeg ved Lovforslagets første Behandling udtalte mig for, at Børn af forlovede skulde stilles

noget bedre, end de var efter Lovforslaget. Det forekommer mig dog, at man i den her foreliggende Affattelse af Ændringsforslag Nr. 3 gaar for vidt. Jeg ser nemlig ikke, at der bliver synderligt tilbage for Ægteskabet, naar en hævet Forlovelse kan stille Kvinden ganske lige med en fraskilt Hustru, saaledes at hun kan faa Mandens Navn, og Barnet kan faa Faderens Navn og Arveret efter ham fuldstændig som Ægtebarn. Jeg har i hvert Fald været saa betænkelig ved at gaa saa vidt, at jeg ikke har ment at kunne være Medforslagsstiller, og jeg kunde meget ønske, at dette Spørgsmaal blev drøftet yderligere, inden man tog endelig Stilling til det.

Heller ikke med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 16 har jeg kunnet følge mine Partifæller. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at inden Lysning kan finde Sted, skal blandt andet hver af Brudefolkene afgive en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt han har Børn udenfor Ægteskabet, overfor hvilke der paahviler ham Forsørgelses- eller Bidragspligt. Jeg tror ikke, at man vil gøre nogen Gavn ved at fremtvinge en saadan Erklæring. Jeg maa maaske bemærke, at det fremgaar ikke af Ændringsforslaget, om Erklæringen skal bringes til den anden Parts Kundskab, men det er formentlig Mening. Jeg er bange for, at en saadan Kundskab i mange Tilfælde vil rive Forhold i Stykker, som ellers kunde komme i Orden og blive til Lykke for de paagældende. Jeg har ikke ment at kunne være med til det, og jeg vil anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod dette Ændringsforslag.

Der er af mig stillet en Række Ændringsforslag under Nr. 106, 109, 111, 112, 118 og 120. Det er alle sammen Forslag af, om jeg saa maa sige, processuel Natur, idet de i Hovedsagen gaar ud paa at bringe Ægteskabslovens Regler saa vidt muligt i Overensstemmelse med Retsplejelovens Regler, saaledes at der ikke kan opstaa nogen Kollision imellem dem. Ved Ændringsforslag Nr. 106 foreslaas det, at den Paragraf udgaar, som gaar ud paa at bestemme, hvor Ægteskabssager skal anlægges. Jeg maa anse denne Paragraf for mindre fyldestgørende, og den vil sikkert kunne undværes, naar man holder sig til Retsplejelovens Regler.

Nr. 109 gaar ud paa, at 3die Stykke i § 172 udgaar. Ogsaa dette foreslaas af Hensyn til Værnetingsreglerne; man kan her hjælpe sig med Retsplejelovens Bestemmelser. — Nr. 111 gaar ud paa, at Retten, naar den finder det nødvendigt, og uden